

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42EK/1729/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118383276
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Baťková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118383276.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: CONMETALL spol. s r.o., so sídlom Partyzánská 1565/18, 747 05 Opava, Česká republika, IČO: 49 434 713, právne zastúpený: Rödl & Partner Advokáti, s. r. o., so sídlom Lazaretská 8, 811 08 Bratislava, IČO: 36 855 707 proti povinnému: E. J., P. XX.XX.XXXX, X. Y. A. XXX/XX, XXX XX X. o vymoženie 13.057,22 eura s príslušenstvom, vykonávanej súdnou exekútkou: Mgr. Klaudia Dzuríková Boorová so sídlom exekútorského úradu Mlynská 3, 957 01 Bánovce nad Bebravou, IČO: 36 128 619, pod spisovou značkou 228EX 122/19, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.
- II. Povinný je **p o v i n n ý** oprávnenému uhradiť náhradu účelne vynaložených trov vo výške 184,04 eura vrátane DPH, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 16.11.2018 domáhal od povinnému vymoženiu 13.057,22 eura s príslušenstvom na základe exekučných titulov - Rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13C/332/2013 zo dňa 19.01.2015, Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/255/2015 zo dňa 13.08.2015, Rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18C/359/2015 zo dňa 01.12.2016 a Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/135/2017 zo dňa 25.04.2018. Poverením číslo ECLI:SK:OSBB:2019:6118383276.1, zo dňa 04.04.2019 poveril súd vykonaním exekúcie súdnym exekútorom Mgr. Klaudia Dzuríková Boorová, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 228EX 122/19.

2. Povinný v 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (doručené povinnému dňa 15.04.2019) podal u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol odoslaný dňa 30.04.2019 a ktorý bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 03.05.2019 a ktorý podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku má odkladný účinok. Súdny exekútor doručil súdu dňa 27.05.2019, návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného.

3. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že spochybňuje exekučný titul na podklade ktorého súd I. aj II. stupňa vyhovel návrhu oprávneného. Uvádza, že súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Povinný poukazuje na § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktorý zakladá veriteľovi priamy nárok domáhať sa náhrady voči tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech, avšak len za predpokladu, že úspešne dotknutému právnomu úkonu odporoval. Veriteľ môže požadovať uspokojenia svojej vymožiteľnej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z majetku dlžníka. V prípade, že toto uspokojenie formou in natura nie je dobre možné, má ukrátený veriteľ právo na peňažnú náhradu voči tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech. Náhrada je však limitovaná výškou získaného prospechu. Povinný poukazuje na daný prípad, v ktorom žalobca

úspešne odporoval právnomu úkonu - dohode o prevode členských práv a povinností zo dňa 28.03.2012, keď rozsudkom č.k. 13C/332/2013-118 zo dňa 19.01.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/255/2015-146 zo dňa 13.08.2015, právoplatným dňa 28.08.2012, súd určil, že dohoda o prevode členských práv a povinností zo dňa 28.03.2012 uzavretá medzi prevodcami a žalovaným ako nadobúdateľom je voči žalobcovi neúčinná. Keďže z listu vlastníctva vyplynulo, že žalovaný už vec nadobudnutú z odporovateľného právneho úkonu nevlastní, vznikol žalobcovi nárok domáhať sa uspokojenia svojej vymožiteľnej pohľadávky vo forme peňažnej náhrady od toho, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech, t.j. od žalovaného. Ako vyplynulo z odôvodnenia rozsudku č.k. 13C/332/2013-118 zo dňa 19.01.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/255/2015-146 zo dňa 13.08.2015, hodnota dotknutého bytu predstavovala sumu 40.000,- eur, pričom žalovaný pravdepodobne uhradil len hodnotu členského podielu vo výške 874,10 eura. Jeho prospech z odporovateľného právneho úkonu teda predstavoval sumu prevyšujúcu 39.000,- eur, čo je podstatne viac ako vymáhateľná pohľadávka žalobcu. Súd preto po zistení, že boli splnené všetky zákonom predpokladané podmienky ako aj po zistení, že žalovaného prospech z odporovateľného právneho úkonu je vyšší ako samotná pohľadávka žalobcu, zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 13.057,22 eura žalobcovi. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že dlžník pracuje, a preto si žalobca môže uspokojiť pohľadávku z jeho príjmu. V kontexte ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka je však táto námietka nedôvodná, nakoľko zákon, ako už bolo vyššie uvedené, dáva ukrátenému veriteľovi možnosť domáhať sa náhrady aj od toho, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech bez ohľadu na to, či pôvodný dlžník má, či nemá prostriedky na úhradu svojho dlhu. Uvádza, že ako žalovaný tiež počas konania vzniesol námietku premlčania, ktorú súd rovnako vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko právo domáhať sa peňažnej náhrady podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka vzniká ukrátenému veriteľovi až po tom, čo právnomu úkonu úspešne odporoval, t.j. po tom čo súd určí dotknutý právny úkon za neúčinný. V danom prípade nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bola určená neúčinnosť dotknutého právneho úkonu dňa 28.08.2015. Od nasledujúceho dňa t.j. 29.08.2015 začala plynúť trojročná premlčacia lehoty, v ktorej si žalobca svoj nárok mohol uplatniť na súde. Svoj nárok si na súde uplatnil dňa 08.10.2015, z čoho jednoznačne vyplýva, že nárok žalobcu bol uplatnený včas. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje na odôvodnenia exekučných titulov. Uvádza, že v rozhodnom období, bol povinný spoločníkom a členom predstavenstva C. N..H., ktorý poskytoval úvery nebankovým spôsobom. Povinný poukazuje na výpovede svedkov a na právne úkony, ktoré predchádzali vzniku exekučných titulov. Uvádza, že Rozsudok I. a II. stupňa spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci a vychádza zo skutkových zistení, ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní, a preto je konanie postihnuté vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd I. stupňa sa všetkými hore uvádzanými skutočnosťami vôbec nezaoberal a to konkrétne okolnosťami a dôvodmi uzavretia všetkých právnych úkonov, čo predchádzalo ich uzavretiu a čo nasledovalo po ich uzavretí. V danej veci bolo potrebné skúmať vôľu strán / účastníkov právnych úkonov/a úmysel, ktorý sledoval uzavretými právnymi úkonmi/čo strany sledovali právnymi úkonmi a čo chceli dosiahnuť. Taktiež nebol súdom I. a II. stupňa náležite zistený skutkový stav veci a objasnené všetky skutočnosti rozhodujúce pre rozhodnutie v tejto veci, t.j. nebola vôbec ustálená celková výška dlhov dlžníka v závislosti na výšku poskytnutého úveru, t.j. či poskytnutá suma úveru postačovala na úhradu dlhov všetkých veriteľov, v opačnom prípade mal dlžník navrhovateľa z úveru pomerne uspokojiť svojich veriteľov, medzi nimi aj navrhovateľa. Prečo bola dojednaná výška úveru na sumu 17.360,- eur, z čoho sa pri jej stanovení vychádzalo, resp. prečo dlžník navrhovateľa požadoval sumu 17.360,- eur, ktorá mala slúžiť na úhradu jeho dlhov, teda či mala slúžiť na úhradu všetkých dlhov alebo len niektorých. Vzhľadom na hore uvedené preto povinný navrhuje, aby bolo toto exekučné konanie ako nedôvodné zastavené.

4. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa vyjadril aj oprávnený, ktorý uviedol, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie spochybňuje exekučný titul. Uvádza, že má za to, že ani jeden z dôvodov na zastavenie exekúcie súdom nebol naplnený. Uvádza, že povinný vo svojom vyjadrení poukazuje na skutkový stav, ktorý bol v plnej miere preskúmaný v základnom konaní. Počas konania na súde prvej inštancie a následne ani počas odvolacieho konania neboli zo strany žalovaného a jeho právneho zástupcu predložené žiadne listinné, ani iné dôkazy preukazujúce tvrdenia o uzavretí úverovej zmluvy, o skutočnosti, že kúpna zmluva je simulovaným právnym úkonom ani iné skutočnosti, na ktoré v návrhu poukazuje. Súd sa uvedenými tvrdeniami zaoberal, ako aj vykonali potrebné dokazovanie tak ako to vyplýva z odôvodnenia Rozsudkov. S prihliadnutím na skutočnosť, že tvrdenia povinného obsiahnuté v návrhu nie sú podložené žiadnymi dôkazmi, oprávnený pokladá návrh za účelový a tendenčný. Okolnosti podania návrhu ako aj argumentácie v ňom obsiahnuté zakladajú podľa oprávneného

dôvodné podozrenie, že účelom podania návrhu bolo spôsobenie prieťahov v začatom exekučnom konaní. Uvádza, že povinný svojím podaním de facto napáda právoplatné a vykonateľné rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu vo veci samej a žiada meritórne preskúmanie vyššie uvedených rozhodnutí. Nakoľko v rámci exekučného konania takého preskúmanie nie je možné, exekučný súd a súdny exekútor nemôžu rozhodnúť o zastavení exekúcie z dôvodov, ktoré povinný uviedol vo svojom návrhu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti oprávnený uvádza, že považuje svoju pohľadávku priznanú exekučnými titulmi za oprávnenú a navrhuje aby exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, a aby oprávnenému priznal trovy exekučného konania a trovy právneho zastúpenia oprávneného vzniknuté v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

5. Podľa § 57 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), vydané poverenie na vykonanie exekúcie súd odošle poverenému exekútorovi spolu s rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie alebo spolu s údajmi z návrhu na vykonanie exekúcie. Doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začína exekúcia.

6. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 61o prvej časti vety Exekučného poriadku, ak povinný splnil vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie alebo exekútor vymohol vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie, exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekúcie.

12. Súd uvádza, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v účinnom znení a taktiež sa oboznámil s vyjadrením oprávneného.

13. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Konanie o návrhu povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe návrhu povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnenne. Súd návrhu vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie

zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností.

14. Súd uvádza, že exekúcia sa začala dňa 04.04.2019 doručením poverenia na vykonanie exekúcie poverenému súdному exekútorovi na vymoženie istiny, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a trov exekúcie oprávneného. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal vymáhania nároku na základe exekučných titulov, ktorými sú Rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18C/359/2015 zo dňa 01.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.07.2018 a vykonateľnosť dňa 09.08.2018 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/135/2017 zo dňa 25.04.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.07.2018. Uvedené rozhodnutie bolo súdu predložené v zákonom stanovenej forme s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

15. Povinný návrh na zastavenie exekúcie neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného voči oprávnenému. Súd poukazuje na to, že predmetné exekučné konanie je vedené na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí (exekučného titulu) - Rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18C/359/2015 zo dňa 01.12.2016 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/135/2017 zo dňa 25.04.2018. Súd ma za to, že povinným uvádzané skutočnosti týkajúce sa pôvodného konania mali byť uplatnené v opravnom prostriedku proti exekučným titulom, o ktorých bol povinný riadne poučený, teda v základnom konaní a nie v exekučnom konaní. Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie vecne posudzovať. Súd poukazuje napr. na rozhodnutie NS SR pod č. R 9/1996, podľa ktorého, výkon rozhodnutia možno podľa § 268 ods. 1 písm. b) (§ 57 ods. 1 písm. b) EP) zastaviť, len ak rozhodnutie, o výkon ktorého ide, bolo po nariadení výkonu zrušené. Povinný sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie. Pod zákonný dôvod uvedený v ustanovení § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku („sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu“) zastavenia exekúcie možno zaradiť také skutočnosti ako napr. exekučný titul sa po začatí exekúcie stal neúčinným, exekučný titul po začatí exekúcie stratil vykonateľnosť alebo exekúcia postihuje vec, ktorá je z exekúcie vylúčená. Pre exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo, a aj naďalej jedná o právoplatné a vykonateľné rozhodnutia, a to po materiálnej aj formálnej stránke. Týmto bola splnená jedna zo základných podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Zákonné predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ostali nezmenené, nakoľko predmetné exekučné tituly, neboli zrušené. Súd zároveň dodáva, že povinný sa okrem vyššie uvedeného neopiera o iné tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie.

16. Exekučný súd zdôrazňuje, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátenie postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnej vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „neprípustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Vo vykonávacom konaní je súd povinný vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré má povahu exekučného titulu, nakoľko vykonáva len to, o čom bolo už rozhodnuté a teda, nenahrádza súd, prípadne iný orgán v základnom konaní.

17. Exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania, a ak kedykoľvek v priebehu konania zistí, že podmienky núteného vymáhania pohľadávky nie sú splnené, rozhodne o zastavení exekúcie (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 86/2010). Z obsahu súdneho spisu a predložených dokumentov, súd pri preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie nezistil dôvod,

pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinného, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

18. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19. Podľa §199e Exekučného poriadku, k je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

20. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len ako „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

21. Úprava trov exekúcie oprávneného je osobitne vymedzená v ustanoveniach Exekučného poriadku, ktoré, okrem iného, ustanovujú, že oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov, ktoré v exekučnom konaní uhradil, a to v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie, resp. i v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie v prípade ak ide o zastúpenie pri návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Z uvedeného je zrejmé, že Exekučný poriadok predpokladá vznik trov najmä však na strane oprávneného. V rámci rozhodovania o trovách exekúcie je vcelku nevyhnutné zachovať a zohľadňovať zásady spravodlivosti súdneho konania.

22. Trovy účastníkov konania musia byť v spore v príčinnej súvislosti s ich procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaloženie musí byť priamo úmerné povahe uplatňovaného nároku či procesnej ochrany. Účelnosť trov konania sa dá v zásade stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelné považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky nevyhnutne potrebné na obranu či uplatňovanie práv účastníka konania.

23. Exekučný súd v rámci rozhodovania o trovách exekúcie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie zohľadňoval predovšetkým mieru úspechu v konaní. Nakoľko povinný nepreukázal odôvodnenosť svojich tvrdení uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie, v dôsledku čoho nemal v konaní žiadny úspech, súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie uznal v plnom rozsahu nárok právneho zástupcu oprávneného na náhradu trov exekučného konania, ktoré možno nepochybné považovať za preukázateľné, účelne vynaložené a odôvodnené. Oprávnený si uplatnil nárok na trovy právneho zastúpenia v zmysle vo výške 184,04 eura s DPH, ktoré zahŕňajú: odmenu advokáta za vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie (§ 13a ods. 2 písm. c) v spojení s § 13a ods. 5 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) vo výške 143,57 EUR + 20 % DPH - 172,28 eura, 1x Režijný paušál vo výške 9,80 eura + 20 % DPH - 11,76 eura. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie, ktoré vznikli v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie, priznal oprávneným nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 184,04 eura s DPH, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.